

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 191/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., Česká republika, zastúpeného advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní o zrušenie súdneho zmieru schváleného v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 199/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2012 doručená sťažnosť J. D., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní o zrušení súdneho zmieru schváleného v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 199/2007.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že súdne konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 3 C 199/2007, predmetom ktorého bolo konanie o návrhu I. D. smerujúcom proti sťažovateľovi ako odporcovi na vrátenie daru – nehnuteľností, bolo ukončené uznesením o schválení súdneho zmieru zo 7. februára 2008 (ďalej len „uznesenie o schválení súdneho zmieru“) právoplatným 22. februára 2008. Zákonným sudcom v predmetnom konaní bol JUDr. A. K.

Sťažovateľ podľa svojho tvrdenia návrhom na začatie konania z 23. júna 2009 podaným okresnému súdu navrhol podľa § 99 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zrušenie uznesenia okresného súdu o schválení súdneho zmieru.

Podaním z 28. októbra 2011 označeným ako „*Podanie vo veci samej – doplnenie žaloby zo dňa 23. 06. 2009*“ sťažovateľ doplnil svoj návrh na zrušenie súdneho zmieru z 23. júna 2009, v ktorom okrem iného uviedol, že podanie návrhu na zrušenie súdneho zmieru je preukázané podacím lístkom o podaní tohto návrhu, avšak dosiaľ sťažovateľovi nie je známa spisová značka, pod ktorou okresný súd vedie konanie o tomto jeho návrhu.

Uznesením okresného súdu č. k. 8 C 179/2011-14 z 21. novembra 2011 okresný súd zastavil konanie „*o zrušenie súdneho zmieru*“ (ďalej len „uznesenie o zastavení konania“), pričom z obsahu uznesenia vyplýva, že okresný súd začatie konania, ktoré zastavil, stotožnil s doručením podania sťažovateľa z 28. októbra 2011 označeného ako „*Podanie vo veci samej – doplnenie žaloby zo dňa 23. 06. 2009*“, a nie s podaním návrhu z 23. júna 2009. Zastavenie označeného konania okresný súd odôvodnil prekážkou listispendencie z dôvodu vedenia skôr začatého konania o zrušenie súdneho zmieru na základe podaní sťažovateľa

z 3. februára 2009 a 19. marca 2009 a jednak samotným vedením konania o vrátenie daru pod sp. zn. 3 C 199/2007.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu o zastavení konania podal sťažovateľ odvolanie a podľa zistení ústavného súdu spis okresného súdu bol predložený Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) 5. marca 2012, ktorý vedie odvolacie konanie pod sp. zn. 6 Co 49/2012.

Z obsahu listín pripojených k sťažnosti vyplýva, že v evidencii okresného súdu dosiaľ nie je žiadne konanie stotožnené ako konanie o zrušenie súdneho zmiaru schváleného v konaní sp. zn. 3 C 199/2007 vedené na základe návrhu sťažovateľa z 23. júna 2009. Pričom z obsahu uznesenia okresného súdu z 21. novembra 2011 o zastavení konania vyplýva, že ani predmetné konanie nebolo stotožnené ako konanie vedené na základe návrhu sťažovateľa z 23. júna 2009.

Taktiež z obsahu listín pripojených k sťažnosti vyplýva, že v evidencii okresného súdu dosiaľ nie je žiadne konanie stotožnené ako konanie o zrušenie súdneho zmiaru schváleného v konaní sp. zn. 3 C 199/2007 vedené na základe tzv. „neúplných návrhov“ sťažovateľa jeho podaniami z 3. februára 2009 a 19. marca 2009. Ak okresný súd v uznesení o zastavení konania vedeného pod sp. zn. 8 C 179/2011 z 21. novembra 2011 konštatuje, že z obsahu podaní sťažovateľa z 3. februára 2009 a 19. marca 2009 doručených ku konaniu vedenému pod sp. zn. 3 C 199/2007 je zrejmé, že ide o neúplné návrhy na zrušenie súdneho zmiaru, uvedenému protirečí obsah prípisu zákonného sudcu v konaní sp. zn. 3 C 199/2007 zo 17. augusta 2011, podľa ktorého na okresnom súde nie je vedené žiadne konanie týkajúce sa zrušenia označeného súdneho zmiaru. Uvedenému protirečí aj skutočnosť, že ten istý zákonný sudca v totožnom konaní prípisom z 18. novembra 2011 žiadal sťažovateľa o jeho vyjadrenie, či jeho podania z 3. februára 2009 a 19. marca 2009 doručené ku konaniu vedenému pod sp. zn. 3 C 199/2007 má okresný súd považovať za odvolanie proti uzneseniu o schválení súdneho zmiaru, resp. za návrh na zrušenie súdneho zmiaru. K uvedenému prípisu sťažovateľ listom z 30. novembra 2011 oznámil, že tieto podania podľa ich obsahu sú návrhom na opravu zrejmej nesprávnosti v uznesení

o schválení súdneho zmiaru, a teda nie odvolaním proti nemu ani nie návrhom na jeho zrušenie.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv v konaní o zrušenie súdneho zmiaru schváleného v konaní sp. zn. 3 C 199/2007 vedenom na základe jeho návrhu z 23. júna 2009 a navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní o zrušenie súdneho zmiaru schváleného v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/199/2007 bolo porušené.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Kežmarok, aby v konaní o zrušenie súdneho zmiaru schváleného v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/199/2007 konal bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľovi... sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,- EUR..., ktoré je Okresný súd Kežmarok povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...

Okresný súd Kežmarok je povinný uhradiť sťažovateľovi... trovy právneho zastúpenia vo výške 323,52 EUR... na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. M. G... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o zrušenie súdneho zmierného schváleného v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 199/2007.

Sťažovateľ videl porušenie ním označených práv v úplnej nečinnosti okresného súdu v namietanom konaní, ktoré podľa neho začalo jeho návrhom z 23. júna 2009.

Podľa § 99 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) schválený zmierný má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmierného, ak je zmierný podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatného uznesenia o schválení zmierného.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru pri posudzovaní možnosti porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní o povolenie obnovy konania podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa tejto judikatúry na konanie o návrhu na obnovu konania – v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania alebo rozhodnutia o zamietnutí návrhu na obnovu konania – nie je aplikovateľný čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, pretože v rámci neho nejde o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku účastníka konania. Takéto rozhodnutie už bolo totiž vydané v pôvodnom konaní, ktoré v zmysle § 159 OSP predstavuje prekážku veci rozhodnutej. Pri obnove konania podľa Občianskeho súdneho poriadku môže byť základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podľa judikatúry ústavného súdu porušené len v štádiu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania (III. ÚS 191/02).

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie vecí v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Podľa názoru ústavného súdu v konaní o návrhu na zrušenie súdneho zmieru podľa § 99 ods. 3 OSP – v štádiu do rozhodnutia o tomto návrhu, t. j. do rozhodnutia súdu o zrušení súdneho zmieru alebo o zamietnutí návrhu na zrušenie súdneho zmieru – obdobne ako v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania – nejde o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku účastníka konania, o ktorom už bolo rozhodnuté samotným uznesením o schválení súdneho zmieru majúceho účinky právoplatného rozsudku (a tým došlo aj k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania, pozn.).

Vzhľadom na uvedené je namieste, aby ústavný súd aj pri posudzovaní možnosti porušenia označeného základného a iného práva sťažovateľa v konaní o návrhu na zrušenie súdneho zmiernu analogicky aplikoval svoju ustálenú judikatúru vo veciach namietaného porušenia obdobných práv v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania.

Na tomto základe ústavný súd konštatuje, že v období konania okresného súdu o návrhu sťažovateľa na zrušenie súdneho zmiernu schváleného v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 3 C 199/2007 nemôže dochádzať k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2012